

[Aksel Larsen.]

delse af Saltholdigheden i Limfjorden, hvorved Fjordfiskeriet og Østersfiskeriet fortsat kan drives“. Jeg tror ikke, jeg udtrykker mig forkert, naar jeg siger, at dette haaber Udvalgsflertallet, men det er ingenlunde sikker paa det, og mon det ikke er i stærk Tvivl?

I øvrigt vil jeg tilføje, at skulde Østersfiskeriet gaa til Grunde, er det vel nok noget, Danmarks Erhvervsliv og Nationaløkonomi kan bære, og for Levnedsmiddelforsyningen herhjemme spiller det vel ikke saa stor en Rolle.

Saa er der Skibsfarten og Limfjordsbyerne i den vestlige Del af Limfjorden. Jeg er som alle andre af den Mening, at man bør have en brugelig Havn, der er nogenlunde let at besejle paa Vestkysten mellem Skagen og Esbjerg, hvis en saadan overhovedet kan bygges; men det betinger ikke, at der ubetinget skal være en Kanal mellem Limfjorden og Vesterhavet. Lad os bare være klar over, at kommer de Storme, som fortrinsvis tvinger Skibene til at søge Nødhavn, er det meget problematisk, hvor meget Gennemstrømningsslusen kan være aaben, saa den Indsugning af Skibe, man taler om, vil man ikke opleve under saadanne Tilstande, og saa er det absolut ikke givet, at den nye Thyborøn Havn bliver lettere at besejle end f. Eks. Hanstholm Havn, der ikke har nogen aaben Kanal til Limfjorden.

Man siger, at det har saa stor Betydning, at man kan sejle ind i Limfjorden vestfra, og hvis man lukker Indsejlingen, vil det fordyre Fragten til de vestlige Limfjordshavne kolossalt. Her turde det efter den store Kommissions Undersøgelser være bevist, at man overdriver i høj Grad fra disse vestlige Limfjordsbyers Side. Man taler om en Fordyrelse af Fragten med 5 Kr. pr. t; men Kommissionen kommer til det Resultat, som synes mig rigtigt, at det bliver højst $\frac{1}{3}$ af dette, og det er jo ikke saa alvorligt. Dertil kommer, at største Parten af den Fragt, der ad Søvejen kommer til disse Havne, kommer ikke til Thyborøn, men til Hals, for den kommer ikke fra England, men fra Østersøen og København og det øvrige Danmark. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man uddyber Limfjorden østerud, saa der bliver mindst 5 m Vanddybde, vil der blive skabt gunstige Vilkaar for Sejladsen paa Limfjordshavnene, saa gunstige, at ogsaa de vestlige Limfjordshavne vil kunne konkurrere med de østlige, selv om Thyborøn er lukket.

Saa kommer Fordelene ved den totale Lukning — jeg har allerede sagt, at Teknikerne er enige om, at det er det eneste forsvarlige. Der kommer de erhvervsøkonomiske Fordele ved, at de store Limfjordsarealer, som trues og delvis ødelægges af Oversvømmelser ved det salte Vand, kan bevares, at man kan faa ordentlig Græsning eller faa Agerjord der. Jeg var desværre ikke selv med paa Rejsen til Limfjordsegnene, til Hanstholm og Thyborøn, men jeg har faaet en Del Beskrivelser af de ærede Medlemmer af Udvalget, som var med paa Rejsen, og jeg overdriver vel ikke, naar jeg siger, at de fik et indtryksfuldt Billede af de Ødelæggelser, man er ude for paa de lave Arealer mod Limfjorden. Der findes ogsaa Materiale, som er alle Tingets Medlemmer bekendt — det findes jo ogsaa i den store Kommissions Betænkning. Ifølge denne Kommissions Undersøgelser er det meget store og meget dyre Arealer, der mere eller mindre ødelægges af Saltvandets Oversvømmelser. Man siger i Kommissionsbetænkningen — paa Side 11 —, at

„De interesserede, lavtbeliggende Arealer er af Underudvalget opgjort til ca. 30 000 ha, hvoraf 14 500 ha ligger ubeskyttet (deraf et Par Hundrede ha bag ødelagte Diger og Dæmninger), medens Resten, 15 500 ha, ligger bag Diger og Dæmninger.“

Det siges videre:

„De omhandlede interesserede Arealer er ansat til en Grundskyld af ca. 8,4 Mill. Kr. Den af Underudvalget som Følge af en Lukning ved Thyborøn forventede Stigning i Værdien af de interesserede Arealer er af Udvalget skønnet at ville andrage et samlet Beløb af 4,7 Mill. Kr. ved den fuldstændige Lukning og 3,9 Mill. Kr. ved den delvise Lukning.“

Naar man taler saa meget om de store Erhvervsinteresser ved Thyborøn og Limfjordshavnene, kommer man ogsaa til at tage Hensyn til disse Tal. Der er blot det ved det, at de, der er interesserede i at beskytte Limfjordsarealerne mod Oversvømmelse og Limfjordskysterne mod Nedbrydning, raaber ikke saa højt og har ikke gennem Tiderne raabt saa højt som de, der vil have Thyborøn fri, og derfor er de ikke i tilstrækkelig Grad blevet hørt af Politikkerne.

Ved en Lukning vil man ogsaa undgaa at faa disse store Sandmængder ført ind i Limfjorden, som er skadelige paa mangfoldige Omraader, og hvad endelig Limfjordshavnene angaar, skal man ogsaa der tænke